

Tavşanın Yağmur Çizmeleri

Çınar BİBER

Tavşanın Yağmur Çizmeleri

Çınar BİBER

Tavşan Rosie, büyük bir meşe ağacının altındaki sıcakık yuvasında yaşıyordu. Özellikle yağmurlu günlerde zıplamayı ve hoplamayı çok severdi. Sarı düğmeli kırmızı yağmurluğu onu kuru tutuyor, sarı atkısı da sıcak tutuyordu. Ama yağmur çizmesi olmadığı için ayakları hep ıslanıyordu. Bir gün kapısına özel bir paket geldi.

Paket parlak bir kâğıtla sarılmış ve kurdeleyle bağlanmıştı. Rosie paketi hızlıca açtı ve içinde parlak sarı bir çift yağmur çizmesi buldu. Kocamandılar! Her çizme bir kova kadardı. Rosie'nin gözleri hem hayretle hem de endişeyle kocaman açıldı. Bu dev çizmeler onun küçük ayaklarına hiç uyar mıydı?

Rosie'nin en iyi arkadaşı Ayı Benny görmeye geldi. Mavi tulumunu giymişti ve bir kulağının arkasında küçük yeşil bir yaprak vardı. "Vay canına, ne büyük çizmeler!" dedi dostça bir gülümsemeye. Rosie onları giymeyi denedi. Her adımda kayıp sallandı. "Çok büyükler," diye üzüntüyle iç çekti. "Onları hiç giyemiyorum."

Benny, Rosie'nin kalkmasına yardım etti ve ona nazikçe dokundu. "Üzülme," dedi. "Belki başka bir şey düşünebiliriz." Dışarıya oynamaya çıktılar ama Rosie'nin çizimleri ayaklarından hep kayıp duruyordu. Bir saksıya takıldı ve neredeyse bir çalıya düşüyordu. Kulakları sarktı ve ağlamaklı hissetti. Çizimler büyük bir hataydı.

Tam o sırada Büyükanne Fern, tahta bastonuyla yanlarına geldi. Lila şalını ve yarım ay gözlüklerini takmıştı. Rosie'nin üzgün yüzünü görünce, "Ne oldu, canım?" diye sordu. Rosie ona dev çizimleri gösterdi. "Giyemeyecek kadar büyükler," dedi. Büyükanne Fern sevgiyle gülümsedi. "Bazen büyük şeylerin büyük sürprizleri olur," dedi.

Rosie ve Benny bir kütüğe oturup çizmelere baktılar. Benny, "İki küçük kovaya benziyorlar," dedi. Rosie'nin kulakları dikildi. "Kovalar!" diye bağırdı. "İçlerini toprakla doldurup çiçek dikebiliriz!" Benny patilerini çırpı. "Ne akıllıca bir fikir!" dedi. Hemen toprak ve tohum almaya koştular.

Her çizmenin içini zengin, kahverengi toprakla doldurdular. Rosie bir çizmeye güzel sarı çiçekler, diğerine pembe çiçekler dikti. Benny kenarlara biraz yeşil yaprak ekledi. Çizmeler hem komik hem de güzel görünüyordu. "Artık sadece çizme değiller," dedi Rosie. "Onlar çizme saksıları!" Benny güldü. "Şimdiye kadarki en güzel saksılar!"

Sonra çizme saksılarını arkadaşlarına vermeye karar verdiler. Önce Kirpi Lily'yi ziyaret ettiler. Lily minicikti, yumuşak kahverengi dikenleri ve mor örgü bir yeleği vardı. Küçük yuvarlak gözlükler takıyordu ve başında kırmızı bir fiyonk vardı. Çizme saksılarını görünce boncuk gibi siyah gözleri parladı. "Benim için mi?" diye utangaçça fısıldadı.

Lily çiçekleri mutlulukla kokladı. "Güneş gibi kokuyorlar," dedi. "Teşekkürler, Rosie!" Rosie'nin içi ısındı. Diğer çizme saksısını Benny'nin evine götürdüler. Benny onu gururla verandasına koydu ve kocaman dostça gülümsemesiyle gülümsedi. "Artık herkes çiçeklerin tadını çıkarabilir," dedi. Rosie'nin kalbi hafif ve mutlu hissetti.

Rosie'nin çizme saksılarının haberi yayıldı. Her yerden arkadaşlar onları görmeye geldi. Bazıları, "Ne komik bir bahçe!" dedi. Diğerleri, "Ne akıllıca!" dedi. Rosie gururla parladı. Bir hatayı harika bir şeye dönüştürmüştü. Yağmur bile eğlencelerini bozamadı. Çizme bahçeleri bütün mahalleyi aydınlattı.

Büyükanne Fern de çizme saksılarını görmeye geldi. Gözlüklerinin üzerinden onlara baktı ve gülümsedi. "Görüyorsun ya, canım," dedi, "bir hata harika ve yaratıcı bir çözüme yol açabilir." Rosie başını salladı. Artık anlamıştı. Çizmeler giyemeyecek kadar büyüktü ama çiçek dikmek ve arkadaşlarını mutlu etmek için tam da uygundular.

Rosie fikriyle gurur duydu. Çizmeler uymayınca üzölmüştü ama artık hataların biraz hayal gücüyle düzeltilebileceğini biliyordu. Benny ona çak yaptı. "Tanıdığım en iyi çizme bahçıvanı sensin!" dedi. Rosie kıkırdadı. Başka eğlenceli kaplara daha çok çiçek dikmek için sabırsızlanıyordu.

O akşam Rosie pencerenin yanına oturup yağmuru izledi. Arkadaşlarını ve onların çizme bahçelerini düşündü. İçi sıcacık ve mutlu hissetti. Yağmur çatıya yumuşakça vuruyordu ve Rosie gülümsedi. Yağmurlu günlerin bile sürprizlerle dolu olabileceğini biliyordu. Ve daha çok saksı için yeni bir fikri vardı.

Ertesi sabah Rosie kırmızı yağmurluğunu ve sarı atkısını giydi. Artık yağmur çizmesine ihtiyacı yoktu. Onu mutlu eden arkadaşları ve yaratıcılığı vardı. Benny ve Lily'yi ziyaret etmek için dışarıya zıpladı. Onlar çoktan çizme bahçelerini hayranlıkla izliyorlardı. "Daha çok çiçek dikelim!" dedi Rosie. Herkes kabul etti.

Böylece günü eski bardaklara ve saksılara tohum dikerek geçirdiler. Yağmurda güldüler ve oynadılar. Rosie, hayattaki en güzel şeylerin dostluktan ve hayal gücünden geldiğini fark etti. Dev yağmur çizimleri ona değerli bir ders vermişti. Bunu asla unutmayacaktı. Ve her zaman iyi tarafından bakmayı hatırlayacaktı.

O günden sonra Rosie, çizme saksıları olan tavşan olarak tanındı. Arkadaşları onun yaratıcı ruhunu çok sevdi. Büyükanne Fern akıllı torunuyla gurur duydu. Ve ne zaman yağmur yağsa, Rosie gülümseyip çok büyük olan çizmeleri düşünürdü. Bir hatayı güzel bir şeye dönüştürmüştü ve bu onun kalbini şarkı söyletiyordu.